

M 2019:03
Utredningen om producentansvar
för textil
103 33 Stockholm

Malmö den 6 november 2020

SKRIVELSE: Generella kommentarer samt kommentarer till författningsförslag från utredningen den 2 november 2020

Avfall Sverige är kommunernas branschorganisation inom avfallshantering. Det är Avfall Sveriges medlemmar som ser till att avfall tas om hand och återvinns i landets alla kommuner. Vi gör det på samhällets uppdrag: miljösäkert, hållbart och långsiktigt. Vår vision är "Det finns inget avfall". Vi verkar för att förebygga att avfall uppstår, att mer återanvänds och att det avfall som uppstår återvinns och tas om hand på bästa sätt. Kommunerna och deras bolag är ambassadör, katalysator och garant för denna omställning.

Avfall Sverige bildades redan 1947 och har omkring 400 medlemmar. Avfall Sveriges medlemmar är kommuner, kommunalförbund, kommunala bolag och kommunala regionbolag inom avfall och återvinning. Deras kunder utgör Sveriges invånare och en stor del av näringslivet. Genom medlemmarna representerar Avfall Sverige Sveriges befolkning. I Avfall Sverige ingår, som associerade medlemmar, cirka 150 tillverkare, konsulter och entreprenörer aktiva inom avfallshantering.

1. Bakgrund

Avfall Sverige tackar för att utredningen tog sig tid till ett möte med Avfall Sverige idag.

I föreliggande dokument lämnar Avfall Sverige generella kommentarer avseende producentansvar för textil och kommunens roll samt kommentarer till författningsförslag från utredningen från den 2 november 2020.

Förebyggande och återanvändning är den högsta prioriteten när det gäller kommunernas avfallshantering. Det arbetet bedrivs med Avfall Sveriges vision "Det finns inget avfall"¹ som

¹ <https://www.avfallsverige.se/om-oss/vad-vi-gor/visionen/>.

ledstjärna. Förebyggande och återanvändning är förstås också den viktigaste prioriteten när det gäller textil. Det är därför viktigt att ett producentansvar för textil utformas så att det i första hand främjar förebyggande och återanvändning av textil.

Avfall Sverige arbetar aktivt med frågor om förebyggande och återanvändning genom en särskilt inrättad tjänst för ändamålet vid Avfall Sveriges kansli samt en arbetsgrupp för förebyggande och återanvändning.

Avfall Sverige driver två stora kampanjer med bäring på förebyggande och återanvändning: Kampanjen ”Osynligt avfall”² och ”Miljönär-kampanjen”³.

Avfall Sverige har bland annat publicerat följande rapporter och guider när det gäller förebyggande:

- Handbok i att förebygga avfall (U2017:17),
- Juridiska förutsättningar för förebyggande och återanvändning (guide nr. 9),
- Flera rapporter med goda exempel på förebyggandearbete i kommuner,
- Produkters totala avfall (U2015:22). 11 produkters totala avfall har räknats fram, det vill säga även det avfall som uppstår under produktionsprocessen,
- Avfallsförebyggande arbete i kommunala avfallsplaner (U2016:19),
- Potential för ökad återanvändning – fallstudie återvinningscentraler, återanvändbara produkter och farliga ämnen (U2018:29),
- Klimatpåverkan från olika avfallsfraktioner (U2019:19). Miljöpåverkan från 32 olika avfallsfraktioner har beräknats, dels ur perspektivet förebyggande och dels från olika typer av återvinning.

2. Generella kommentarer från Avfall Sverige

Avfall Sverige förordar kommunalt insamlingsansvar för avfall från hushåll när det gäller lagreglerade producentansvar. Kommunen är den som möter medborgarna och som har bäst förutsättningar att samordna insamlingen med insamlingen av annat avfall. Kommunalt insamlingsansvar innebär inte att kommunen alltid verkställer insamlingen i egen regi. Två tredjedelar av insamlingen av kommunalt avfall sker genom upphandlade privata utförare. Kommunal insamling från hushåll skulle utgöra ett komplement till annan insamling i producenternas regi, till exempel butiksinsamling av textil.

Avfall Sverige har dåliga erfarenheter av producentansvaren för förpackningar och returpapper eftersom de i praktiken inte har inneburit några heltäckande producentansvar. Stora kostnader har landat på kommunerna för det avfall som inte har sorterats ut och lämnats i producenternas insamlingssystem. Det handlar om mångmiljardbelopp sedan år 1994 när producentansvaren för förpackningsavfall och returpapper etablerades och vi vill inte att motsvarande effekter ska uppstå till följd av ett producentansvar för textil.

Kommunerna bidrar gärna till att textil i första hand förebyggs och återanvänds och i andra hand till

² <https://www.avfallsverige.se/osynligtavfall/>.

³ <https://miljönär.se/>.

att så mycket textilavfall som möjligt förbereds för återanvändning eller materialåtervinning. De flesta kommuner möjliggör insamling av textil i någon form vid sina återvinningscentraler och flera kommuner har etablerat insamling av textilavfall. Sysav i Malmö har också precis tagit i drift en stor anläggning för sortering av textil, "Siptex". Detta är viktiga initiativ, men insamling i kommunal regi av textil under producentansvar måste ske med kostnadstäckning som grund.

Avfall Sverige ser att förslaget till reglering av producentansvar för textil innebär *motsvarande risker då det i föreliggande förslag inte finns någon reglering om ett kostnadsansvar för producenterna för det textilavfall som inte sorteras ut till ett tillstånds- eller anmälningspliktigt system.*

Utan specifika krav på viss servicenivå är risken också stor att det inte blir en fullgod utsortering. Avfall Sverige har precis presenterat statistik som återigen visar att fastighetsnära insamling ger bättre sortering.

Kommunerna kommer generellt *inte att vara intresserade av att samla in textilavfall med mindre än att det finns garantier om full kostnadstäckning.* Det kommer då inte att etableras någon insamling vid ÅVC och andra insamlingsplatser som kommunen förfogar över.

Generella återvinningsmål har inte någon direkt koppling till etablering av viss servicegrad. Det behövs tydlig reglering av servicegrad om syftet är att reglerade återvinningsmål ska kunna uppnås.

Pant på textil är en ordning som borde ha övervägts i syfte att säkerställa utsortering, återanvändning och återvinning av textil.

3. Kommentarer avseende förslagen till producenternas ansvar

Så som föreliggande förslag är utformat har inte utredningen reglerat ett heltäckande förlängt ekonomiskt producentansvar eftersom det *inte regleras något primärt krav på producenter att tillhandahålla insamlingssystem vid sidan av det sekundära kravet för tillståndspliktiga insamlingssystem att tillhandahålla sådana.* (Jfr förslaget till 1 § FPT⁴). Avfall Sverige anser att en bestämmelse med motsvarande innebörd som den i 42 § 1 p. förpackningsförordningen (2018:1462) bör regleras. Risken är annars en situation där ingen aktör ansöker om tillstånd och där det inte etableras något insamlingssystem.

Det föreslås en reglering att producenter ska *ansluta sig till tillståndspliktiga insamlingssystem, men om inga tillståndspliktiga insamlingssystem etableras, etableras inte heller någon insamling.* Det vill säga motsvarande problematik som avseende förpackningsförordningen. Dessutom finns det utan en sådan reglering inte någon grund för producenterna själva att t ex bedriva butiksinsamling.

Det saknas förslag om reglering att producenter *i första hand ska se till att textil återanvänds* (jfr regleringen av producentansvaret för förpackningar).

⁴ Förordning om producentansvar för textil.

Avfall Sverige ser inte att föreliggande förslag till reglering tar höjd för ett fullt operativt och finansiellt ansvar genom att det *inte finns någon reglering som säkerställer ett ansvar för producenterna för det textilavfall som inte lämnas till ett tillstånds- eller anmälningspliktigt insamlingssystem.*

Det är ju *producenterna* som har det fulla operativa och finansiella ansvaret. Att då reglera hur avgift ska tas ut av dem blir lite bakvänt (jfr förslagen 21 § FPT).

4. Kommentarer till förslagen avseende kommunens roll

4.1 Insamling i kommunal regi

Om kommunen ska kunna samla in textilavfall på uppdrag av ett tillståndspliktigt insamlingssystem behöver en *kompetensgrund för detta regleras (jfr 66 § FPF).*

Om det inte ska ställas specifika servicekrav behöver det också regleras en *kompetensgrund för kommunen att samla in textilavfall vid sidan av tillståndspliktiga och anmälningspliktiga insamlingssystem.* Detta för att möjliggöra för kommunen att kompensera för brister i producenternas insamlingssystem (jfr 56 § 2014 års förpackningsförordning).

I kombination med en sådan reglering behöver det regleras ett *kostnadsansvar för producenterna för insamling som sker i kommunal regi* (i första hand genom avtal mellan producent och kommun och i andra hand genom myndighetsbeslut med stöd av 27 kap. 7 § miljöbalken och jfr artikel 8.a. 2008 års avfallsdirektiv).

Det föreslås att en kommun får samla in textilavfall i kommunen och att kommunen ska överlämna insamlat textilavfall genom att det *hämtas gratis av producenterna.*

Sådan insamling kommer dock inte att vara intressant för kommunen *med mindre än att det säkerställs full kostnadstäckning för de kostnader som kommunen har för insamlingen och alla aspekter länkade till den.* I annat fall uppfylls inte de grundläggande kraven avseende förlängda ekonomiska producentansvar i artikel 8.a. ramdirektivet 2008/98/EG om avfall.

4.2 Outsorterat textilavfall

Det behöver också regleras en skyldighet för producenterna att med stöd av 27 kap. 7 § miljöbalken *ersätta kommunerna för textilavfall som inte har sorterats ut och lämnats till ett tillståndspliktigt eller anmälningspliktigt system.* Sådan ersättning kan till exempel baseras på uppgifter från plockanalyser av kommunalt avfall, vilka ändå genomförs i kommunerna.

4.3 Förslaget anmälningsförfarande

Avfall Sverige anser inte att det ska vara nödvändigt att en kommun som vill bedriva insamling ska behöva göra anmälan till Naturvårdsverket. Kommunen är ju statens förlängda arm i hanteringen av avfall under kommunalt avfallsansvar och står redan under full offentlig insyn. (Jfr regleringen i 2014 och 2018 års förpackningsförordningar. Den som inte behöver ansöka om tillstånd ska inte heller behöva anmäla sin insamling. En annan sak är att ej tillståndspliktig insamling av förpackningsavfall från verksamheter har anmälningsplikt enligt förpackningsförordningen).

4.4 Förslag avseende informationskrav för kommunen

Föreslagen 36 § till förordning: Utformningen av den här bestämmelsen *avstyrks*. Det är inte rimligt att ålägga kommunen en skyldighet att vara behjälplig med information som har med anmälningar enligt 36 § till Naturvårdsverket att göra.

Det här måste hanteras mellan anmälaren, producent och Naturvårdsverket. *I annat fall behöver det regleras krav på ersättning till kommunen för de åligganden för kommunen som den nuvarande utformningen av bestämmelsen innebär.*

5. Övriga kommentarer

I bifogat dokument, se [bilaga 1](#), återfinns kommentarer till utredningens förslag till författningskommentarer från den 2 november 2020.

För fortsatta kontakter i dessa frågor hänvisar Avfall Sverige till vår expert i utredningen Jon Nilsson-Djerf, jon.nilsson-djerf@avfallsverige.se eller till chefsjurist Sven Lundgren, sven.lundgren@avfallsverige.se, telefon 040-356600.

Med vänlig hälsning,

Avfall Sverige

Tony Clark

Vd

1 Författningsförslag

1.1 Förslag till lag om ändring i miljöbalken

Härigenom föreskrivs i fråga om miljöbalken att 15 kap. 9 och 15 §§ och 29 kap. 9 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap.

9 §

Med producent avses i detta kapitel den som

1. yrkesmässigt tillverkar, för in till Sverige eller överläter en vara eller en förpackning, eller

2. den som i sin yrkesmässiga verksamhet frambringar avfall som kräver särskilda åtgärder av renhållnings- eller miljöskäl.

Med producent avses i detta kapitel den som

1. yrkesmässigt tillverkar, för in till Sverige, förmedlar eller överläter en vara eller en förpackning, eller

2. den som i sin yrkesmässiga verksamhet frambringar avfall som kräver särskilda åtgärder av renhållnings- eller miljöskäl.

15 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. skyldighet för producenter av förpackningar, producenter av papper för tidningar, tidskrifter, direktreklam, kataloger eller andra liknande pappersprodukter och

1. skyldighet för producenter av förpackningar, producenter av papper för tidningar, tidskrifter, direktreklam, kataloger eller andra liknande pappersprodukter, *producenter*

producenter av elektriska eller elektroniska produkter att se till att förpackningarna, papperet eller de elektriska och elektroniska produkterna omfattas av ett insamlingssystem för behandling eller återanvändning, *av textil* och producenter av elektriska eller elektroniska produkter att se till att förpackningarna, papperet, *textilen* eller de elektriska och elektroniska produkterna omfattas av ett insamlingssystem för behandling eller återanvändning,

2. tillstånd för yrkesmässig drift av ett sådant insamlingssystem,
3. skyldighet för den som driver ett sådant insamlingssystem att
 - a) lämna information till producenter och avfallsproducenter om återanvändning, sortering, insamling och behandling, och
 - b) vidta åtgärder för att främja återanvändning, och
4. skyldighet för den som driver ett system för återanvändning av förpackningar att anmäla detta.

Föreskrifter enligt första stycket 1 får endast avse producenter som omfattas av föreskrifter som har meddelats med stöd av 12 §.

29 kap.

9 §

Till böter döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. bryter mot bestämmelsen i artikel 6.3 i förordning (EG) nr 338/97 om skyldighet att i en ansökan lämna uppgift om tidigare beslut om avslag,

2. bryter mot en föreskrift eller ett beslut i ett enskilt fall om tomgångskörning eller gatumusik som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, en myndighet har meddelat med stöd av 9 kap. 12 §,

3. bryter mot en föreskrift om skötsel av jordbruksmark som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, en myndighet har meddelat med stöd av 12 kap. 8 §,

4. bryter mot en föreskrift om hantering av gödsel som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, en myndighet har meddelat med stöd av 12 kap. 10 §,

5. vid en sådan odling av genetiskt modifierade organismer som omfattas av ett tillstånd enligt 13 kap. 12 § bryter mot en föreskrift om försiktighetsmått som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, en myndighet har meddelat med stöd av 13 kap. 11 §,

6. bryter mot en föreskrift om märkning av genetiskt modifierade organismer som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, en myndighet har meddelat med stöd av 13 kap. 18 §,

7. bryter mot en bestämmelse om spårbarhet eller märkning enligt artikel 4.1, 4.2, 4.3, 4.4, 4.6, 5.1 eller 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1830/2003 av den 22 september 2003 om spårbarhet och märkning av genetiskt modifierade organismer och spårbarhet av livsmedel och foderprodukter som är framställda av genetiskt modifierade organismer och om ändring av direktiv 2001/18/EG,

8. bryter mot en bestämmelse om information, identifiering, dokumentation eller anmälan enligt artikel 6, 12 eller 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1946/2003 av den 15 juli 2003 om gränsöverskridande förflyttning av genetiskt modifierade organismer,

9. på marknaden släpper ut en kosmetisk produkt som inte uppfyller kraven om märkning enligt artikel 19.1 eller 19.2 i förordning (EG) nr 1223/2009, eller på marknaden tillhandahåller en kosmetisk produkt som inte uppfyller kraven om märkning enligt artikel 19.1 a, e eller g i samma förordning,

10. bryter mot skyldigheten att lämna information enligt artikel 9 i förordning (EG) nr 648/2004,

11. bryter mot en bestämmelse om information eller dokumentation enligt artikel 32, 34 eller 36 i förordning (EG) nr 1907/2006,

12. i fråga om ett växtskyddsmedel som är godkänt i ett annat land i Europeiska unionen men som inte är godkänt i Sverige bryter mot artikel 52 i förordning (EG) nr 1107/2009 genom att föra in medlet till Sverige, släppa ut det på marknaden eller använda det utan att medlet omfattas av ett sådant parallellhandelstillstånd som krävs enligt artikeln,

13. i fråga om en biocidprodukt som är godkänd i ett annat land i Europeiska unionen men som inte är godkänd i Sverige tillhandahåller produkten eller använder den utan att produkten omfattas av ett sådant parallellhandelstillstånd som avses i artikel 53 i förordning (EU) nr 528/2012,

14. bryter mot 14. bryter mot bestämmelsen i 15 kap. 24 § första stycket eller en föreskrift som regeringen har meddelat mot bestämmelsen i 15 kap. 24 § första stycket eller en föreskrift som regeringen har meddelat

med stöd av 15 kap. 39 § genom att yrkesmässigt eller annars i stor omfattning transportera avfall, *eller*

15. bryter mot en föreskrift som regeringen har meddelat med stöd av 15 kap. 30 § genom att för transport lämna avfall till den som inte har det tillstånd som krävs för en sådan transport.

med stöd av 15 kap. 39 § genom att yrkesmässigt eller annars i stor omfattning transportera avfall,

15. bryter mot en föreskrift som regeringen har meddelat med stöd av 15 kap. 30 § genom att för transport lämna avfall till den som inte har det tillstånd som krävs för en sådan transport,

16. bryter mot en föreskrift som regeringen meddelat med stöd av 15 kap. 13 § första stycket 2 genom att utan föregående anmälan släppa ut textil på marknaden, eller

17. bryter mot en föreskrift som regeringen meddelat med stöd av 15 kap. 15 § första stycket 1 genom att släppa ut textil som inte omfattas av ett insamlingsystem för återvinning eller återanvändning på marknaden.

Ansvar ska inte dömas ut enligt denna paragraf, om ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 1 §.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Bestämmelserna i 29 kap. 9 § 16 och 17 tillämpas första gången i fråga om textil som släpps ut på marknaden efter utgången av december 2023.

1.2 Förslag till förordning om producentansvar för textil

Regeringen föreskriver följande:

1 § Denna förordning syftar till att

1. främja åtgärder som minskar mängden textil som blir avfall,
2. producenter ska tillhandahålla eller ansluta sig till ett insamlingssystem som tar operativt och finansiellt ansvar för att samla in och behandla textilavfall,
3. underlätta för innehavare av textilavfall att lämna ifrån sig avfallet, och
4. nå insamlings- och återvinningsmålen i 43-~~46~~ §§.

Kommenterad [SL1]: *Kommentar kvarstår ifrån förslaget från oktober:* Att vid sidan av att ansluta sig till ett system tillhandahålla ett system behöver regleras som en skyldighet (jfr bland annat förpackningsavfall och returpapper). Jfr reglering i 42 § 1 p. förpackningsförordningen ("FPF").

2 § Denna förordning är meddelad med stöd av

- 15 kap. 12 § miljöbalken i fråga om 6, 7 och 12 §§,
- 15 kap. 13 § miljöbalken i fråga om 13 §,
- 15 kap. 14 § miljöbalken i fråga om 10 och 11 §§,
- 15 kap. 15 § miljöbalken i fråga om 12, 15-29, 31, 34, 35, 40 och 51-53 §§ och 62 § 1,
- 15 kap. 18 § miljöbalken i fråga om 36 §,
- 15 kap. 21 § miljöbalken i fråga om 5 § andra stycket,
- 15 kap. 30 § miljöbalken i fråga om 37-40 §§,
- 15 kap. 31 § miljöbalken i fråga om 54-59 §§,
- 15 kap. 39 § miljöbalken i fråga om 41 §,
- 15 kap. 45 § miljöbalken i fråga om 49 och 50 §§,
- 8 kap. 11 § regeringsformen i fråga om 62 § 2, och
- 8 kap. 7 § regeringsformen i fråga om övriga bestämmelser.

Kommenterad [SL2]: Det är absolut nödvändigt att lägga till ett krav avseende ptt producenter i första hand ska *minska mängden textil som blir avfall genom att textil återanvänds*. I annat fall finns det inte något hinder för producenter att fortsätta med nyproduktion av textil där ett producentansvar tar vid först när textilen blir avfall. Här kan man med fördel titta på de krav på "rotation" som har reglerats i 10 § ("FPF") genom SFS 2020:615. I 69 a § FPF finns också en särskild reglering avseende system för återanvändning av förpackningar, som på motsvarande sätt borde vara intressant för t ex textilprodukter av hög kvalitet där det finns en tydlig efterfrågan på återanvändning av enskilda istället för att textilen blir avfall.

3 § Bestämmelser om skyldighet att sortera ut textilavfall från annat avfall och var man ska lämna textilavfallet finns i 3 kap. 5 a § avfallsförordningen (2020:614).

4 § Bestämmelser om skyldighet att betala avgifter för Naturvårdsverkets prövnings- och tillsynsverksamhet finns 7 kap. 81 och 8 m §§ förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken.

5 § Bestämmelser om att kommunen ska ansvara för att transportera och behandla avfall finns i 15 kap. 20 och 20 a §§ miljöbalken.

Detta ansvar inskränks av denna förordning endast i fråga om avfall som lämnas till någon som med stöd av denna förordning får samla in avfallet.

Uttryck i förordningen

6 § Med textil avses i denna förordning varor hänförliga till KN-nr 4202 1291, 4202 1299, 4202 2290, 4202 3290, 4202 9291, 4202 9298, 6301, 6302, 6303, 6304, 6505, 9404 30 00 00 och 9404 90 samt KN-nr i kapitel 57, 61 och 62.

7 § Med producent avses i denna förordning den som är etablerad i Sverige och som yrkesmässigt tillverkar, säljer, hyr ut eller importerar och på den svenska marknaden släpper ut textil samt, den som inte är etablerad i Sverige och som genom distansavtal yrkesmässigt direkt till svenska slutanvändare säljer textil.

Med producent avses även en avfallsinnehavare som lämnar textil som inte släppts ut på marknaden direkt till insamlingssystem.

En remake-aktör utgör inte en producent.

Kommenterad [SL3]: Kommentar kvarstår jfrt förslag från oktober: Ansvaret för privatimporterad textil (d v s när någon rent fysiskt själv för textil över gränsen) behöver också regleras. I annat fall kommer denna textil att belasta producenternas och kommunernas avfallshandling.

8 § I denna förordning avses med

1. insamlingssystem: yrkesmässig insamling av textilavfall,
2. släppa ut på den svenska marknaden: att för första gången i Sverige göra textil tillgänglig för någon annan,
3. etablerad i Sverige: utövande av näringsverksamhet med hjälp av ett fast driftställe under obestämd tid,
4. remake-aktör: den som tillverkar textil som till minst 80 procent består av textil som släppts ut på den svenska marknaden,
5. producentrepresentant: den som är etablerad i Sverige och har fått skriftlig fullmakt att fullgöra skyldigheter som producent har enligt denna förordning,
6. ideell aktör: den som bedriver insamling, sortering eller försäljning av textil eller textilavfall och som enligt 7 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229) är undantagen från viss skattskyldighet,
7. textilavfall: textil som är avfall enligt 15 kap. 1 § miljöbalken
8. historiskt textilavfall: textil som släppts ut på den svenska marknaden före den XX och som har blivit textilavfall, och

Kommenterad [SL4]: Begreppet "remake-aktör" känns främmande i reglering i lagtext inkl. ett engelskt uttryck. "Återanvändningsaktör" eller motsvarande bör övervägas.

9. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsrådet.

9 § Med avfall, avfallsförebyggande åtgärder, återanvändning, återvinna avfall, förbereda avfall för återanvändning, materialåtervinna avfall, bortskaffa avfall, behandla avfall och samla in avfall avses i denna förordning detsamma som i 15 kap. miljöbalken.

Med distansavtal avses i denna förordning detsamma som i 1 kap. 2 § lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler.

Förordningens hänvisningar till KN-nr avser den lydelse av Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 1 oktober 2020.

Producentrepresentant i Sverige

10 § En producent som inte är etablerad i Sverige får utse en producentrepresentant.

11 § Om en producentrepresentant har utsetts enligt 10 § ska

1. de skyldigheter producenten har enligt 12 och 13 §§ och 7 kap. 8 m § förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken fullgöras av producentrepresentanten, och

2. producentrepresentanten ska informera Naturvårdsverket om vilken producent denne företräder.

Producentens skyldigheter

12 § En producent ska se till att någon som har tillstånd enligt 17 § att driva ett insamlingssystem har åtagit sig att ta hand om

1. textilen när den blir avfall, och
2. den del av det historiska textilavfallet som motsvarar producentens andel av den svenska marknaden för ny textil.

13 § Innan en producent sätter textil på den svenska marknaden ska en anmälan skickas till Naturvårdsverket.

Anmälan ska innehålla

Kommenterad [SL5]: Kommentar kvarstår jfrt förslaget från oktober: Det behöver göras tillägg avseende grundkravet för producent att tillhandahålla system (jfr kommentar till 1 §).

1. producentens namn, kontaktuppgifter, organisationsnummer, eller om sådant inte finns, motsvarande nationell identifieringsbeteckning, och

2. uppgift om vilket insamlingssystem som i enlighet med 12 § åtagit sig att ta hand om textilen när den blivit avfall.

Naturvårdsverket ska underrättas om ändringar i tidigare lämnade uppgifter.

14 § Naturvårdsverket ska se till att det är möjligt att göra en anmälan enligt 13 § via internet.

En sådan anmälan ska kunna göras på svenska eller engelska.

Förmedlarens skyldighet

15 § Den som är etablerad i Sverige och som yrkesmässigt förmedlar distansförsäljning av textil till slutanvändare i Sverige får endast förmedla sådan försäljning från producenter som i enlighet med 12 § sett till att någon som har tillstånd att driva ett insamlingssystem har åtagit sig att ta hand om det textilavfall som producenten ansvarar för.

Insamlingssystem för textilavfall

XX § *En kommun får samla in utsorterat textilavfall på uppdrag av ett insamlingssystem som har tillstånd enligt 17 §.*

16 § För att driva ett insamlingssystem för textilavfall krävs det tillstånd.

Krav på tillstånd för att driva ett insamlingssystem gäller in för

1. en kommuns insamling av textilavfall inom kommunen,
2. insamling av textilavfall som uppkommit i eller i samband med yrkesmässig verksamhet,
3. insamling av textilavfall i samband med försäljning av textilier
4. remake-aktörers insamling av textilavfall, eller
5. ideella aktörers insamling av textilavfall.

Kommenterad [SL6]: *Kommentar kvarstår ifrft förslag från oktober:* En bestämmelse med den här innebörden behöver regleras. I annat fall finns det inte någon grund för en kommun att vara en uppdragstagare till ett tillståndspliktigt insamlingssystem för det fall det skulle vara relevant.

Kommenterad [SL7]: *Kommentar kvarstår ifrft förslag från oktober:* Det behövs en reglering att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan fastställa producentavgift för den insamling som utförs i enlighet med 1+5 pp (j fr 27:7 MB) samt för borttransport och behandling av textilavfall som inte har sorterats ut från annat kommunalt avfall (j fr art. 8a avfallsdirektivet 2008/98/EG samt 27:7 MB).

Kommenterad [SL8]: *Kommentar kvarstår ifrft förslag från oktober:* Det behövs en reglering att den som driver ett insamlingssystem som har tillstånd är skyldig att utge ersättning som innebär full kostnadstäckning för kommunen och ideella aktörers insamling (1+5 pp).

Eftersom kommunen alltså inte föreslås få förfoga över det textilavfall som har samlats in i ett eget kommunalt insamlingssystem (j fr föreslagen 40 §) blir kommunen närmast att jämföras med en uppdragstagare och även av den anledningen behöver full ersättning utgå till kommunen för kostnader för insamlingen och överlämning av insamlat textilavfall.

Förutsättningar för tillstånd att driva ett insamlingssystem

17 § För att erhålla ett tillstånd att driva ett insamlingssystem för textilavfall ska insamlingssystemet vara lämpligt enligt 18 § och rikstäckande enligt 19 § samt kraven i 20–24 § vara uppfyllda.

18 § För att insamlingssystemet ska anses lämpligt ska

1. det i systemet ingå lättillgängliga insamlingsplatser där den som vill lämna ifrån sig textilavfall kan göra det enkelt och utan avgift,

2. insamlingsplatser för hushållens textilavfall så långt som möjligt lokaliseras i nära anslutning till platser som en stor del av hushållen besöker regelbundet,

3. det vara möjligt för avfallsinnehavare att anmäla behov av städning på en av systemets insamlingsplatser eller behov av tömning av en av systemets insamlingsbehållare,

4. textilavfall från hushållen som kommunen har samlat in och vill lämna till insamlingssystemet hämtas gratis vid minst en av kommunens platser för hantering av avfall eller på en plats som kommunen och den som driver insamlingssystemet har kommit överens om,

5. insamlingen bedrivs på ett sätt som främjar förberedelse för återanvändning och materialutnyttjande,

6. insamlingen bedrivs så att de mål som fastställs i 43–45 §§ nås,

7. återvinningen av det insamlade avfallet bedrivs så att det mål som fastställs i 46 § nås, och

8. det vara möjligt för verksamhetsutövare som innehar textilavfall som inte bör förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas att lämna denna typ av avfall skiljt från övrigt textilavfall.

19 § För att insamlingssystemet ska anses rikstäckande ska systemet tillhandhålla insamlingsplatser i varje kommun och den geografiska spridningen inom respektive kommun ska vara skälig med hänsyn till befolkningstäthet och verksamhetens lokalisering.

20 § Insamlingssystem ska på icke-diskriminerande villkor ge en producent tillgång till systemet.

Kommenterad [SL9]: Kommentar kvarstår jfrt förslag från oktober: Detta uppfyller inte krav på fullt finansiellt ansvar för producenterna, j fr art. 8a ramdirektivet 2008/98/EG om avfall.

21 § Avgiften för en enskild producent ska utgå från den mängd textil producenten satt på marknaden i Sverige.

Det ska finnas rutiner för att betala tillbaka avgifter eller rutiner som på annat sätt tar hänsyn till att textil som systemet i enlighet med 12 § åtagit sig att ta hand inte når slutanvändare i Sverige.

22 § När det är möjligt ska producenternas avgift anpassas utifrån egenskaperna hos den textil som insamlingssystemet åtagit sig att ta hand om när den blir avfall.

När avgiften beräknas ska ett livscykelerspektiv tillämpas och särskild hänsyn tas till egenskaper som påverkar textilens aktiva livslängd och materialåtervinningsbarhet.

23 § Den som avser att driva ett insamlingssystem för textilavfall ska

1. samråda med andra aktörer som har eller har ansökt om tillstånd att samla in textilavfall för att fastställa hur kostnader för det textilavfall som har samlats in samt kostnader för hanteringen av historiskt textilavfall ska fördelas mellan insamlingssystemen när kostnaderna uppstår,

2. redogöra för hur ideella aktörer kan integreras i insamlingssystemet,

3. ställa en säkerhet som motsvarar kostnaderna för att bedriva verksamheten på ett sätt som uppfyller kraven som ställs på ett insamlingssystem under fem år, och

4. ha fastställt rutiner för internkontroll som säkerställer att de avgifter som tas ut av producenterna uppfyller kraven samt att de uppgifter insamlingssystemet ska lämna enligt 54 och 55 §§ håller hög kvalitet.

24 § Den som avser att driva ett insamlingssystem för textilavfall ska åta sig att publicera följande information på sin webbplats:

1. Information om uppnåendet av de mål som fastställs i 43–46 §§.

2. Information om styrelse och ägare för företaget som driver insamlingssystemet.

3. Information om vilka producenter som gett insamlingssystemet i uppdrag att ta hand om det avfall som producenten ansvarar för.

4. Information om avgifter som betalas av producenter per såld textil alternativt per kilogram textil som producenten säljer på den

Kommenterad [SL10]: Kommentar kvarstår jfrt förslaget från oktober: Hur garanterar en sådan avgiftsmodell fullt finansiellt ansvar för producenterna? Om ej fullt finansiellt ansvar kommer det att ske en överföring av kostnader till kommunen som avfallsansvarig för kommunalt avfall samt till andra avfallsansvariga än producenter och kommuner.

Det är ju *producenterna* som har det fulla operativa och finansiella ansvaret. Att då reglera hur avgift ska tas ut av dem blir lite bakvänt.

svenska marknaden. Inklusiv information om det införts differentierade avgifter enligt 22 §.

5. Information om förfarandet för val av aktörer för avfallshanteringen.

25 § Kraven i 18 §1–4 och 19 § får uppfyllas genom samarbete med andra insamlingsystem som har tillstånd.

26 § 18–24 §§ ska inte tillämpas om den som ansöker, i ett annat EU eller EES-land, uppfyller likvärdiga krav, eller krav som i allt väsentligt har jämförbara syften.

27 § Den som erhållit ett tillstånd att driva ett insamlingsystem för textilavfall ska delge kommunerna en utförlig redogörelse för

1. hur systemet ska organiseras och drivas,
2. hur systemet ska samordnas med den avfallsinsamling som sker inom ramen för andra producentansvar,
3. hur systemet ska samordnas med kommunernas renhållningsskyldighet, och
4. vilka dispenser, tillstånd och lov som finns eller ska sökas för verksamheten.

28 § Den som driver ett insamlingsystem med tillstånd ska informera berörd kommun om anmälningar som görs enligt 18 § 3.

29 § Den som driver ett insamlingsystem med tillstånd ska fortlöpande se till att insamlingsystemet uppfyller förordningens krav och underrätta Naturvårdsverket om sådana förändringar av hur systemet organiseras eller drivs som kan påverka bedömningen av om systemet uppfyller förordningens krav.

Naturvårdsverket ska också underrättas om samråd med kommuner eller ideella aktörer genomförts enligt 34 och 35 §§.

Prövning av ansökan om tillstånd att driva ett insamlingsystem

30 § Frågor om tillstånd enligt 17 § prövas av Naturvårdsverket.

31 § En ansökan om tillstånd att driva ett insamlingsystem ska innehålla

1. uppgifter om sökandens namn och kontaktuppgifter,
2. de uppgifter som krävs för en prövning av om systemet är lämpligt enligt 18 § och rikstäckande enligt 19 §, och
3. de uppgifter som krävs för en prövning av om kraven i 20–24 § är uppfyllda.

32 § Ett tillstånd ska förenas med de villkor som behövs för att verksamheten under hela tillståndstiden uppfyller kraven.

33 § Naturvårdsverket får återkalla ett tillstånd om insamlingssystemet inte längre uppfyller kraven i förordningen.

Tillståndet får inte återkallas om bristerna endast har ringa betydelse.

Samråd vid drift av ett insamlingssystem med tillstånd

34 § Den som driver ett insamlingssystem med tillstånd ska om det behövs eller om en kommun begär det samråda med kommunen om

1. hur systemet organiserats och drivs,
2. hur systemet samordnats med den avfallsinsamling som sker inom ramen för andra producentansvar,
3. hur systemet samordnats med [kommunens ansvar enligt kap. 20 och 20 a §§ miljöbalken](#) och
4. andra väsentliga frågor som rör systemet.

tog bort: kommunernas renhållningsskyldighet

Kommenterad [SL11]: Uppdatering behöver göras utifrån SFS 2020:601.

35 § Den som driver ett insamlingssystem med tillstånd ska på begäran samråda med ideella aktörer för att undersöka möjligheten att integrera dessa aktörer i insamlingssystemet.

Drift av ett insamlingssystem som inte kräver tillstånd

36 § Den som avser att driva ett insamlingssystem som enligt 16 § andra stycket inte kräver tillstånd ska anmäla det till Naturvårdsverket.

En sådan anmälan ska innehålla

1. insamlarens namn och kontaktuppgifter,
2. uppgifter om i vilka kommuner insamlingen ska bedrivas, och
3. en beskrivning av hur insamlingen ska bedrivas.

Kommenterad [SL12]: Kommentar kvarstår jfrt förslaget från oktober: Det kan övervägas om det ska vara nödvändigt att en kommun som vill bedriva insamling ska behöva göra anmälan till Naturvårdsverket. Kommunen är ju statens förlängda arm i hanteringen av avfall under kommunalt avfallsansvar och står redan under full offentlig insyn. (I fr regleringen i 2014 och 2018 års förpackningsförordningar. Den som inte behöver ansöka om tillstånd ska inte heller behöva anmäla sin insamling. En annan sak är att ej tillståndspliktig insamling av förpackningsavfall från verksamheter har anmälningsplikt enligt förpackningsförordningen).

Naturvårdsverket ska underrättas om ändringar i tidigare lämnade uppgifter.

37 § Naturvårdsverket ska informera berörda kommuner och den som har tillstånd att driva ett insamlingssystem om de anmälningar som görs enligt 36 §.

38 § Den som driver ett insamlingssystem som enligt 16 § andra stycket 1–3 inte kräver tillstånd ska överlämna det insamlade textilavfallet till ett insamlingssystem med tillstånd.

39 § Den som driver ett insamlingssystem som enligt 16 § andra stycket 4 inte kräver tillstånd ska överlämna den del av det insamlade textilavfallet som inte används som råvara i den egna verksamheten till ett insamlingssystem med tillstånd.

40 § Den som driver ett insamlingssystem som enligt 16 § andra stycket 5 inte kräver tillstånd får behålla det insamlade textilavfallet.

Detta gäller även när insamlingen sker i samarbete med andra aktörer som får driva ett insamlingssystem utan tillstånd.

41 § Den som driver ett insamlingssystem som enligt 16 § andra stycket inte kräver tillstånd ska behandla och hantera textilavfallet på ett sätt som främjar förberedelse för återanvändning och materialåtervinning.

Mål för insamling och återvinning

42 § Naturvårdsverket ska år 2022 genom plockanalyser uppskatta hur många kilogram textilavfall som under året slängts i restavfallet och i fraktionen energiåtervinning på kommunernas återvinningscentraler.

En ny plockanalys och uppskattning ska därefter genomföras vartannat år.

Den uppskattade mängden ska divideras med antalet invånare i Sverige för att få fram ett genomsnitt som anger hur många kilogram textilavfall som varje person årligen slänger i restavfallet eller i fraktion för energiåtervinning på återvinningscentralerna.

Verket ska delge resultaten till den som har tillstånd att driva ett insamlingssystem.

43 § År 2028 ska genomsnittet ha minskat med 70 procent jämfört med år 2022.

44 § År 2032 ska genomsnittet ha minskat med 80 procent jämfört med år 2022.

45 § År 2038 ska genomsnittet ha minskat med 90 procent jämfört med år 2022.

46 § Från år 2028 ska minst 90 viktprocent av det textilavfall som ett insamlingssystem med tillstånd samlat in förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas.

Avfallshierarkin ska tillämpas och för det avfall som inte förbereds för återanvändning ska materialåtervinningen i första hand ske genom att textilavfallet används för remake eller fiberåtervinning.

Informationsansvar

47 § Naturvårdsverket ska i samarbete med de tillståndsgivna insamlingssystemen ta fram information på engelska speciellt riktad till utländska distanshandlare.

Informationen ska vara tillgänglig på verkets webbplats men också spridas aktivt till utländska distanshandlare som verket bedömer omfattas av producentansvaret.

48 § Den som driver ett insamlingssystem med tillstånd ska förse kommunen med information om följande

1. hushållens skyldighet att sortera ut textilavfall från övrigt avfall,
2. hur sorteringen ska gå till,
3. tillgängliga insamlingssystem,
4. hur hushållen kan bidra för att förebygga att textilavfall uppstår,
5. vikten av att i första hand förlänga textilens aktiva livslängd,
6. hur hushållen kan bidra till att textilavfallet i ökad omfattning förbereds för återanvändning,

7. hur hushållen kan bidra till ökad materialåtervinning, och
8. den miljönytta som sorteringen bidrar till.

49 § Kommunen ska ge den som i enlighet med 36 § anmält att den samlar in textilavfall inom kommunen möjlighet att lämna synpunkter på den information som erhållits enligt 48 §.

50 § Kommunen ska informera hushållen om de uppgifter kommunen erhåller enligt 48 och 49 §§.

51 § De som driver insamlingssystem med tillstånd ska, var för sig eller gemensamt, se till att hushållen får information om

1. textilens miljöpåverkan,
2. möjligheten att materialåtervinna olika typer av textil,
3. hur hushållen kan bidra för att förebygga att textilavfall uppstår,
4. de mål för insamlingen och återvinningen som fastställs i 43–46 §§ och om dessa mål nås, och
5. andelen av det insamlade textilavfallet som exporteras.

Information ska tas fram och delges hushållen åtminstone vartannat år.

52 § Den som driver ett insamlingssystem med tillstånd ska se till att andra avfallsproducenter än hushåll får information

1. motsvarande den som kommunen ger hushållen enligt 48 §, och
2. om vilka typer av textilavfall som bör lämnas till insamlingssystem i särskild ordning och hur avfallsproducenten ska gå till väga för att lämna dessa typer av avfall.

53 § Den som driver ett insamlingssystem med tillstånd ska se till att producenter får information om

1. vilka möjligheter det finns att materialåtervinna olika typer av textilier,
2. vilka åtgärder producenter kan vidta för att förenkla insamlingssystemets hantering av det insamlade avfallet, och
3. vilka åtgärder producenter kan vidta för att förlänga textilens aktiva livslängd.

Kommenterad [SL13]: Utformningen av den här bestämmelsen avstyrks. Det är inte rimligt att ålägga kommunen en skyldighet att vara behjälplig med information som har med anmälningar enligt 36 § till Naturvårdsverket att göra. Det här måste hanteras mellan anmälaren, producent och Naturvårdsverket. I annat fall behöver det regleras krav på ersättning till kommunen för de åligganden för kommunen som den nuvarande utformningen av bestämmelsen innebär.

Rapportering

54 § Den som driver ett insamlingssystem med tillstånd ska senast den 31 mars varje år till Naturvårdsverket lämna uppgifter

1. om organisationsnummer eller, om sådant inte finns, motsvarande nationell identifieringsbeteckning för de producenter för vilka insamlingssystemet i enlighet med 12 § åtagit sig att ta hand om textilavfall och vikten av den textil dessa producenter satt på den svenska marknaden under det närmast föregående kalenderåret,

2. om koldioxidutsläpp från transporter i samband med insamling och återvinning under det närmast föregående kalenderåret, och

3. om vikten på det textilavfall som under det närmast föregående kalenderåret har

- a) samlats in i Sverige,
- b) samlats in i respektive kommun,
- c) samlats in skiljt från övrigt textilavfall i enlighet med 18 § 8,
- d) behandlats i Sverige,
- e) behandlats i ett annat land inom EES, och
- f) behandlats i ett land utanför EES.

55 § För de uppgifter som ska lämnas enligt 54 § 3 d–f ska framgå hur mycket som

1. förberetts för att återanvändas,
2. omhändertagits för remake,
3. återvunnits till nya textilier,
4. materialåtervunnits på annat sätt,
5. återvunnits på annat sätt, eller
6. bortskaffats.

Kommenterad [SL14]: Här förs det in ett nytt begrepp "omhändertata" som inte är definierat tidigare eller i 15 kap. miljöbalken. Begreppet "samla in" eller motsvarande borde användas istället.

56 § Den som driver ett insamlingssystem som enligt 16 § andra stycket 1–3 inte kräver tillstånd ska senast den 31 mars varje år till Naturvårdsverket lämna uppgift om vikten på det textilavfall som under det närmast föregående kalenderåret har samlats in i Sverige.

57 § Den som driver ett insamlingssystem som enligt 16 § andra stycket 4 inte kräver tillstånd ska senast den 31 mars varje år till Naturvårdsverket lämna uppgift om vikten på det textilavfall som

1. under det närmast föregående kalenderåret har samlats in i Sverige, och
2. som i enlighet med 39 § använts som råvara i den egna verksamheten under det närmast föregående kalenderåret.

58 § Den som driver ett insamlingssystem som enligt 16 § andra stycket 5 inte kräver tillstånd ska senast den 31 mars varje år till Naturvårdsverket lämna uppgift om vikten på det textilavfall som

1. under det närmast föregående kalenderåret har samlats in i Sverige,
2. lämnats till ett insamlingssystem med tillstånd,
3. behandlats i Sverige,
4. behandlats i ett annat land inom EES, eller
5. behandlats i ett land utanför EES.

59 § För de uppgifter som ska lämnas enligt 58 § 3–5 ska framgå hur mycket som

1. förberetts för att återanvändas,
2. omhändertagits för remake,
3. återvunnits till nya textilier,
4. materialåtervunnits på annat sätt,
5. återvunnits på annat sätt, eller
6. bortskaffats.

Tillsyn

60 § Bestämmelser om tillsyn finns i 26 kap. miljöbalken och i miljötillsynsförordningen (2011:13) och bestämmelser om det tillsynsansvar som hör samman med denna förordning finns i 26 kap. 3 § tredje stycket miljöbalken samt 2 kap. 4, 24, 29 och 30 §§ miljötillsynsförordningen.

Sanktioner

61 § Bestämmelser om straff finns i 29 kap. miljöbalken. Bestämmelser om miljöstraffsavgifter finns i förordningen (2012:259) om miljöstraffsavgifter.

Bemyndigande

- 62 §** Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om
1. vilka ytterligare uppgifter som ska lämnas enligt 31 §, och
 2. verkställigheten av denna förordningen.

Överklagande

63 § Bestämmelser om överklagande finns i 19 kap. 1 § tredje stycket miljöbalken.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2022.
2. Bestämmelserna i 5 § andra stycket, 16, 48–50 §§, 51 § 1, 2 och 4, 52 § och 54 § 1 ska tillämpas första gången efter utgången av december 2023.
3. Bestämmelserna i 12 och 13 §§ ska tillämpas första gången i fråga om textil som sätts på den svenska marknaden efter utgången av december 2023.
4. Bestämmelserna i 14 och 47 §§ tillämpas första gången vid utgången av juni 2023.
5. Bestämmelsen i 15 § ska tillämpas första gången i fråga om textil som förmedlas efter utgången av december 2023.
6. Bestämmelserna i 17–26, 30–32, 36 och 37 §§ ska tillämpas första gången i fråga om insamlingssystem som avses att drivas efter utgången av december 2023.
7. Bestämmelserna i 51 § 4 och 5 ska tillämpas första gången efter utgången av december 2024.
8. Bestämmelserna i 54 § 2 och 3 och 55–59 §§ ska tillämpas första gången i fråga om rapportering av uppgifter som avser kalenderåret 2024.

1.3 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken

Härigenom föreskrivs att det i förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken ska införas två nya paragrafer, 7 kap. 81 § och 8 m §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

81 §

Den som driver ett insamlingssystem med tillstånd enligt 17 § förordningen (XXXX:XX) om producentansvar för textil ska för varje kalenderår betala en avgift till Naturvårdsverket med 275 000 kronor för verkets prövnings- och tillsynsverksamhet.

8 m §

En producent som har skyldigheter enligt förordningen (XXXX:XX) om producentansvar för textil ska för varje kalenderår betala en avgift till Naturvårdsverket med 500 kronor för verkets tillsynsverksamhet.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2022.

1.4 Förslag till förordning om ändring i miljötillsynsförordningen (2011:13)

Härigenom föreskrivs i fråga om miljötillsynsförordningen (2011:13) att 2 kap. 24 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

24 §

Naturvårdsverket har ansvar för tillsynen i fråga om

1. producentansvaret enligt förordningen (2005:209) om producentansvar för elektriska och elektroniska produkter, med undantag för frågor om hur insamlingen av sådana produkter lokalt uppfyller kraven i 16 och 17 §§ samma förordning,

2. producentansvaret enligt förordningen (2008:834) om producentansvar för batterier, med undantag för frågor om hur insamlingen av batterier lokalt uppfyller kraven i 19 och 20 §§ samma förordning,

3. förordningen (2014:1073) om producentansvar för förpackningar, med undantag för frågor om hur hanteringen av sådant avfall som omfattas av förordningen lokalt uppfyller kraven i förordningen,

4. förordningen (2014:1074) om producentansvar för returpapper, med undantag för frågor om hur hanteringen av sådant avfall som omfattas av

Naturvårdsverket har ansvar för tillsynen i fråga om

1. producentansvaret enligt förordningen (2005:209) om producentansvar för elektriska och elektroniska produkter, med undantag för frågor om hur insamlingen av sådana produkter lokalt uppfyller kraven i 16 och 17 §§ samma förordning,

2. producentansvaret enligt förordningen (2008:834) om producentansvar för batterier, med undantag för frågor om hur insamlingen av batterier lokalt uppfyller kraven i 19 och 20 §§ samma förordning,

3. förordningen (2014:1073) om producentansvar för förpackningar, med undantag för frågor om hur hanteringen av sådant avfall som omfattas av förordningen lokalt uppfyller kraven i förordningen,

4. förordningen (2014:1074) om producentansvar för returpapper, med undantag för frågor om hur hanteringen av sådant avfall som omfattas av

förordningen lokalt uppfyller kraven i förordningen,

5. förordningen (2014:1075) om producentansvar för elutrustning, med undantag för frågor om hur hanteringen av sådant avfall som omfattas av förordningen lokalt uppfyller kraven i förordningen,

6. uppgiftskravet i 7 § förordningen (2016:1041) om plastbärkassar,

7. förordning (EG) nr 1013/2006 när det gäller frågor som verket är behörig myndighet för, *och*

8. förordning (EU) nr 1257/2013 när det gäller frågor som verket är behörig myndighet för.

förordningen lokalt uppfyller kraven i förordningen,

5. förordningen (2014:1075) om producentansvar för elutrustning, med undantag för frågor om hur hanteringen av sådant avfall som omfattas av förordningen lokalt uppfyller kraven i förordningen,

6. uppgiftskravet i 7 § förordningen (2016:1041) om plastbärkassar,

7. förordning (EG) nr 1013/2006 när det gäller frågor som verket är behörig myndighet för,

8. förordning (EU) nr 1257/2013 när det gäller frågor som verket är behörig myndighet för, *och*

9. *förordningen (XXXX:XX) om producentansvar för textil med undantag för frågor om hur hanteringen av sådant avfall som omfattas av förordningen lokalt uppfyller kraven i förordningen.*

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2022.

1.5 Förslag till förordning om ändring förordningen (2012:259) om miljöstraffavgifter

Härigenom föreskrivs att det i förordningen (2012:259) om miljöstraffavgifter ska införas tre nya paragrafer, 11 kap. 21–23, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap. Förordningen om producentansvar för textil

21 §

För en överträdelse av 54 eller 56–58 §§ förordningen (XXXX:XX) om producentansvar för textil genom att vara försenad med att lämna in föreskrivna uppgifter till Naturvårdsverket ska en miljöstraffavgift betalas med 10 000 kronor.

22 §

För en överträdelse av 15 § förordningen (XXXX:XX) om producentansvar för textil genom att förmedla försäljning från producenter som inte sett till att någon som har tillstånd att driva ett insamlingssystem har åtagit sig att ta hand om det textilavfall som producenten ansvarar för ska en miljöstraffavgift betalas med 50 000 kronor.

23 §

För en överträdelse av 16 § första stycket eller 36 §§ första

*stycket förordningen (XXXX:XX)
om producentansvar för textil
genom att driva ett
insamlingsystem utan tillstånd
eller föregående anmälan ska en
miljösanktionsavgift betalas
med 50 000 kronor.*

-
1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2022.

1.6 Förslag till förordning om ändring i avfallsförordningen (2020:614)

Härigenom föreskrivs i fråga om avfallsförordningen (2020:614) dels att 5 kap. 12 § och 7 kap. 1, 2 och 4 §§ ska ha följande lydelse, dels att det ska införas två nya paragrafer, 1 kap. 14 a § och 3 kap. 5 a §, och närmast före 3 kap. 5 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

14 a §

Med textilavfall avses i denna förordning detsamma som i förordningen (XXXX:XX) om producentansvar för textil.

3 kap.

Textilavfall

5 a §

Den som har textilavfall ska sortera ut textilavfallet från annat avfall och lämna textilavfallet till

1. ett insamlingsystem som har tillstånd enligt 17 § förordningen (XXXX:XX) om producentansvar för textil, eller

2. ett insamlingsystem som anmälts enligt 38 § förordningen

om producentansvar för textil

Den som har textilavfall som producerats i eller i samband med yrkesmässig verksamhet och som enligt den information som lämnats enligt 52 § förordningen

om producentansvar för textil separeras från det övriga

Kommenterad [SL15]: Kommentar kvarstår jfrt förslaget från oktober: Om avsikten är att även andra än tillståndspliktiga insamlingsystem ska kunna samla in textilavfall behöver det göras ett tillägg avseende sådana kompetensgrunder med utgångspunkt i de aktörer som anges i föreslagen 16 § ovan. Jfr som jämförelse 28 förordningen (2006:1273) om producentansvar för förpackningsavfall som är i kraft till och med utgången av år 2022 samt 3 kap. 5 § avfallsförordningen (2020:614) avseende elavfall.

textilavfallet, ska rådgöra med ett insamlingsystem som har tillstånd enligt 17 § i samma förordning för att fastställa hur avfallet ska lämnas

5 kap. 12 §

Anmälningsplikt enligt 10 eller 11 § gäller inte verksamheter som omfattas av

1. ett tillstånd eller en anmälan som avses i 9 kap. 6 § miljöbalken,

2. ett tillstånd enligt 1 § eller en anmälan enligt 7 § eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 8 § denna förordning,

3. ett tillstånd eller en anmälan enligt 43 eller 67 § förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar,

4. ett tillstånd eller en anmälan enligt 12 eller 31 § förordningen (2018:1463) om producentansvar för returpapper, eller

5. ett tillstånd enligt 45 § förordningen (2014:1075) om producentansvar för elutrustning.

Anmälningsplikt enligt 10 eller 11 § gäller inte verksamheter som omfattas av

1. ett tillstånd eller en anmälan som avses i 9 kap. 6 § miljöbalken,

2. ett tillstånd enligt 1 § eller en anmälan enligt 7 § eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 8 § denna förordning,

3. ett tillstånd eller en anmälan enligt 43 eller 67 § förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar,

4. ett tillstånd eller en anmälan enligt 12 eller 31 § förordningen (2018:1463) om producentansvar för returpapper,

5. ett tillstånd enligt 45 § förordningen (2014:1075) om producentansvar för elutrustning.

6. ett tillstånd enligt 17 § förordningen (XXXX:XX) om producentansvar för textil, eller

7. en anmälan enligt 36 § förordningen (XXXX:XX) om producentansvar för textil.

Kommenterad [SL16]: Avfall Sverige ifrågasätter denna ordning. Det bör finnas en reglering som tydligt reglerar en skyldighet för producent eller ett tillståndspliktigt insamlingsystem att tillhandahålla insamling för textil från yrkesmässig verksamhet. Hur avfallet ska lämnas ska inte behöva efterfrågas av den yrkesmässiga verksamheten.

7 kap.

1 §

Kommunen ska senast den 30 juni varje år lämna uppgifter till Naturvårdsverket om vikten i kilogram på det kommunala avfall som under föregående kalenderår har samlats in av kommunen eller rapporterats enligt 2 §.

Första stycket gäller inte uppgifter om sådant avfall som kommunen har lämnat till ett insamlingssystem enligt förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar, förordningen (2018:1463) om producentansvar för returpapper, förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar eller förordningen (2014:1075) om producentansvar för elutrustning.	Första stycket gäller inte uppgifter om sådant avfall som kommunen har lämnat till ett insamlingssystem enligt förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar, förordningen (2018:1463) om producentansvar för returpapper, förordningen (XXXX:XX) om producentansvar för textil, förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar eller förordningen (2014:1075) om producentansvar för elutrustning.

2 §

Den som yrkesmässigt samlar in kommunalt avfall ska senast den 28 februari varje år lämna uppgifter till kommunen om vikten i kilogram på avfall som insamlaren har samlat in i kommunen under föregående kalenderår.

Första stycket gäller inte uppgifter om sådant avfall som omfattas av förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar, förordningen (2018:1463) om producentansvar för returpapper, förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar eller förordningen (2014:1075)	Första stycket gäller inte uppgifter om sådant avfall som omfattas av förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar, förordningen (2018:1463) om producentansvar för returpapper, förordningen (XXXX:XX) om producentansvar för textil, förordningen (2005:220) om retursystem för

om producentansvar för plastflaskor och metallburkar eller förordningen (2014:1075) om producentansvar för elutrustning.

4 §

Den som från Sverige låter transportera kommunalt avfall eller icke-farligt bygg- och rivningsavfall som består av annat än naturligt förekommande material som omfattas av avfallstyp 17 05 04 i bilaga 3, ska senast den 31 mars varje år till Naturvårdsverket lämna uppgifter om

1. vikten i kilogram på det avfall som har transporterats för behandling till ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),

2. vikten i kilogram på det avfall som har exporterats för behandling till ett land utanför EES, och

3. hur det avfall som avses i 1 och 2 har behandlats.

Uppgifterna om 1 och 2 ska avse föregående kalenderår.

Första stycket gäller inte avfall som omfattas av förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar, förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar eller förordningen (2014:1075) om producentansvar för elutrustning.

Första stycket gäller inte avfall som omfattas av förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar, *förordningen (XXXX:XX) om producentansvar för textil*, förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar eller förordningen (2014:1075) om producentansvar för elutrustning.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Bestämmelserna i 3 kap. 5 a § och 7 kap. 1, 2, och 4 §§ ska tillämpas första gången efter utgången av december 2023.